

SLUŽEBNOST PASTÝŘE

CECIL duCILLE

(Sterling, Illinois, 10. ledna 1994)

Díky Bohu za dnešní večer. Děkujeme Bohu i za ten sníh a mráz. Halelujah! Amen. Najd'eme si v Bibliích slovo, které mi přišlo. Je zapsáno v Janovi 10:11 „*Já jsem ten pastýř dobrý.*“ Budeme mluvit o služebnosti pastýře. Myslím, že se v našem středu něčeho nedostává, protože nechápeme její význam. V Janovi 10:11-16 je psáno: „*Já jsem ten pastýř dobrý. Dobrý pastýř duši svou pokládá za ovce. Ale nájemník a ten, kterýž není pastýř, jehož nejsou ovce vlastní, vida vlka, an jde, i opouští ovce i utíká, a vlk lapá a rozhání ovce. Nájemník pak utíká; nebo nájemník jest, a nemá péče o ovce. Já jsem ten dobrý pastýř, a znám své, a znají mě. Jakož mne zná Otec, a já znám Otce, a duši svou pokládám za ovce. A mám i jiné ovce, kteréž nejsou z tohoto ovčince. I ty musím přivesti; nebo hlas můj slyšeti budou. A bude jeden ovčinec a jeden pastýř.*“ Chvála Bohu!

Nyní si otočte do Žalmu 23. Když ho budeme číst, všimněte si vlastností pastýře, všimněte si, jaký pastýř je. Možná si to můžeme přečíst společně nahlas. Žalm 23: „*Hospodin jest můj pastýř, nebudu míti nedostatku. Na pastvách zelených pase mne, k vodám tichým mne přivodí. Duši mou očerstvuje, vodí mne po stezkách spravedlnosti pro jméno své. Byť mi se dostalo jíti přes údolí stínu smrti, nebudu se báti zlého, nebo ty se mnou jsi; prut tvůj a hůl tvá, toť mne potěšuje. Strojíš stůl před obličejem mým naproti mým nepřátelům, pomazuješ olejem hlavy mé, kalich můj naléváš, až oplývá. Nadto dobrota a milosrdenství následovati mne budou po všechny dny života mého, a přebývati budu v domě Hospodinově za dlouhé časy.*“ Proč? Protože Hospodin je můj pastýř. Amen.

Teď si se mnou nalistujte 4. kapitoly epištoly Efezským. Opět tu nacházíme slovo „pastýř“, ale nevztahuje se už pouze na Ježíše, nýbrž také na ty, jimž Ježíš tuto službu svěruje. Uvědomte si, prosím, že jsme četli dva oddíly, kde bylo slovo „pastýř“ vztaženo na Ježíše Krista. Teď jsme v 11. verši 4. kapitoly Efezským, kde se opět mluví o pastýři. Kupodivu jde zas o 11. verš. Tímto způsobem se snadno verše pamatují. Jedenáctka je pastýřský verš. Takže Efezským 4:11: „*A onť dal některé zajisté*

apoštoly, některé pak proroky, jiné pak evangelisty, jiné pak pastýře a učitele.“ Pán dal pět darů služebnosti a nemohlo to být jinak, protože Bůh učinil člověka i většinu zvířat s pěti prsty na nohou i na ruce. Čtyřikrát po pěti prstech. Ovšemže jsme slyšeli o jakýchsi synech Enakových, kteří měli prstů šest. Ti však byli naprosto mimo Boží řád. Amen. Pokud máte na nohou šest prstů, nejste v pořádku. Máte jich mít pět. Tak Bůh člověka stvořil. Pětka je číslo služebnosti. Vzpomeňte na Davida, jak šel na Goliáše. Vzal si pět hladkých kamenů, pět oblázků. Zajímalo by mě, zda si uvědomujete, kolik let trvá, než se takový kámen ohladí. Možná tisíc let. Moře ho tak ohladí. Vezměte starý hrubý kámen, omývejte ho tisíc let, a ohladí se. Říkáme jim oblázky, rádi si s nimi pohráváme, jsou příjemné do ruky. Ležely ve vodě dlouhé, dlouhé roky. Takže David šel k řece a vzal si pět kamenů. Těch pět kamenů představuje apoštola, proroka, evangelistu, ... Který prst mám nejdelší? Prostřední – evangelistu. Když si prohlédnete svou ruku, je to stejné. Prostředníček, evangelista, je nejdelší. Evangelista a potom pastýř. Pastýř je skoro stejně dlouhý. A potom učitel.

Bůh nám tím vším něco říká. V každém chrámu, který Bůh tvoří, je obsažená zvěst království. Věděli jste to? Proto se Herodův chrám nepočítá. Když Bůh hovoří o třetím chrámu, nikdy nepočítá Herodův chrám, protože Herodův chrám nebyl zbudován podle Boží vůle, ale z vůle člověka. Chápete? Když Šalamoun postavil chrám, sestoupil z nebe Boží oheň a strávil oltář. To znamená, že Bůh chrám schválil. Bůh v něm zapálil oheň. Kdo zapálil oheň o letnicích? Bůh zapálil oheň a nad jejich hlavami se ukázaly ohnivě jazyky. Ptali jste se někdy proč? Protože to byl třetí chrám. Byl to poslední chrám, který Bůh budoval jako svůj příbytek na zemi. Halelujah! Poprvé v dějinách lidstva se Bůh chystal zabydlet v bratrech. Bůh se v tomto chrámu chystal usídlit a zažehnout oheň! Halelujah! Takže oheň, který v sobě cítíte, zapálil Hospodin. Jste Boží chrám. Jste chrámem živého Boha.

Pojďme dál. Mluvíme o pastýři, o služebnosti pastýře. Vy samozřejmě víte, proč sem d'ábel nastrčil slovo „pastor“.¹ Víte, proč tam d'ábel nastrčil slovo „pastor“? Chce vás totiž podvést. Chce vás zmást. Chápete to? Slovo „pastor“ je latinské slovo. „Pastor“ je latinsky. Klidně tam vložili latinské slovo, abyste se nikdy nedozvěděli, co Bůh mluví o pastýři. Když si totiž položíte otázku, jaké jsou povinnosti pastora, kdo je pastor,

¹ V anglické Bibli King James Version je v Ef 4:11 „pastýř“ přeloženo jako „pastor“.

musíte jít do teologického semináře, abyste se to dozvěděli. Tam vám řeknou, jaký by pastor měl být, a jaký by být neměl. Že by měl vystudovat psychologii. Že by měl dělat to a ono. Chápete, co tím myslím? Pokud jsi pastýř, nepotřebuješ psychologii. Co opravdu potřebuješ, je „bohologie“. A té budeš potřebovat opravdu hodně. Protože ve chvíli, kdy si s někým sedneš a ponoříš se s ním do jeho problému, jeho problém se stává tvým problémem. A Bůh ti začne odpovídat, když k Němu za toho člověka voláš. Tohle je pastýřství! Tak má vypadat poradenství. Nemůžete mít předem vymyšleno, jak budete s člověkem jednat, jakým způsobem mu budete radit. Když chcete někomu radit, musíte mít srdce, které se setká se srdcem toho člověka.

Víte, co je to vzkládání rukou? Víte, co děláte, když na někoho vložíte ruce? Zvedáte tím břímě, problémy toho člověka. Berete břímě toho člověka na sebe. Říkáte tím: „Teď jsme jedno.“ A jestliže Boží moc ve vás není dostatečná k tomu, aby to břímě vytlačila, tak ta věc tlačí opačným směrem, a najednou ten problém máte vy. Proto nedopouštíme každému, aby vzkládal na kohokoliv ruce. Ani vám nepřísluší na každého vzkládat ruce. Někteří lidé mají takový problém, který nejste s to zvládnout. Raději zavolejte starší církve a ať se jich do toho pustí víc, čtyři, pět nebo šest! Amen! Jinak utržíte rány.

Kdysi jsme se šli modlit za nějakou ženu a jeden bratr si chtěl přivlastnit slávu, že ji uzdraví! Takové věci Bůh nevidí rád, protože nikdo z nás tady nikoho neuzdraví. Ten hoch běžel zkratkou, dostal se do domu dříve než my a vložil na tu ženu ruce. Víte, co se přihodilo? Když jsme tam dorazili, byl chromý. Měl chromou ruku, nemohl s ní pohnout. Ten bratr se už nikdy nezotavil. Dostal epilepsii, začal padat, pěnu u úst. Roky jsme se za něj modlili, ale nikdy se to nezlepšilo, až do jeho smrti. Bratři, tady k vám mluví zkušenost. Říkám vám věci, které jsem skutečně zažil.

Bůh má služebnost zvanou služebnost pastýře. To je ta, co jí říkají pastor. Když ji nazvou služebností pastora, zničí to celou pastýřskou služebnost. Víte proč? Pastor totiž představuje moc jednoho člověka. On má všechno na starosti! Služebnost pastýře takovou starost nikomu nedává. Služebnost pastýře se šíří společenstvím. Natahuje se a rozprostírá do společenství a je úzce spjatá se služebností mateřskou, se ženou. Ano! Úzce souvisí se služebností ženy. Bez ženského dílu pastýřství v církvi bychom neměli Tělo Kristovo. Ženy jsou živými Božími kameny, které se pohybují v Těle. Když je někdo nemocný, jako první si toho všimnou

ženy. Všimnou si, že ta a ta nepřišla na shromáždění, že je nemocná, a navštíví ji. Zavolají starší. Řeknou: „Přijďte sem, tenhle potřebuje to a to, pojdte sem, tenhle má tu a tu potřebu!“ Taková je služba ženy. Halelujah! Mateřská služebnost je součástí pastýřské služebnosti.

Pán používá v Písmu ve Starém zákoně slovo „racham“. Ta rodina, co tu byla včera večer – jmenovali se Rachami. Pocházejí z Íránu. Řekl jsem: „Rachami, bratře, znamená soucit, střeva milosrdenství.“ „Ano, přesně to je význam mého jména,“ odpověděl. Soucit, střeva milosrdenství. Písmo mluví o El Šadai, matce s velkými prsy, která se stará o své děti. To je pastýřská služebnost. Amen. S vnitřnostmi plnými milosrdenství, s pláčem a voláním za lidi. Víte, někdy vidím lidi, jak jsou připraveni volat a plakat nad svými dětmi, a přitom tolik Božích dětí trpí ve stejných podmínkách. Jenže je ani nenapadne, aby plakali nad Božími dětmi! To mě zraňuje. Lidé pláčou nad vlastním tělem a krví. To je tělesné! Rozumíte mi?

Musíme vystoupit o rovinu výš a začít se natahovat. Kvůli našemu špatnému učení někteří věří, že služebník, kazatel, ta osoba, která stojí za kazatelnou, má být tím, kdo pase. To ne. Nemůže. Jednoduše nemůže! Můžete zvládnout jen tolik, kolik zvládnete, ne víc. Chápete? Večer si lehnu do postele a Bůh ke mně někdy přijde a někoho mi připomene, tady a tam. Někoho daleko ze zámoří. Vzpomínám si, jak mi Bůh jednou ukázal člověka. Viděl jsem toho muže, jak pláče. Byl to kazatel. Plakal. Bůh mi řekl jeho jméno a zeptal se mě: „Chceš jeho telefonní číslo?“ Odpověděl jsem: „Ne, Pane, to mi stačí.“ Věděl jsem, jak se jmenuje. Škoda, že jsem si to číslo nevzal. Začal jsem se za toho člověka modlit a Bůh mi svěřil jeho problém. Měl potíže a nedostávalo se mu peněz. Začal jsem se za něj modlit, a ten muž se stal mojí součástí. Neznám ho, ale je to můj bratr v Pánu. Jednou jsem seděl v Minneapolis u stolu s jedním bratrem a on zmínil jméno toho muže. Řekl jsem: „Cože, ty ho znáš?“ Odpověděl: „Ano, pracovali jsme spolu.“ Začal povídat a já se snažil o tom muži dozvědět víc, jenže ten bratr změnil téma. Nechtěl mi o něm nic víc říct. Ale modlil jsem se za něj a vím, že se k němu Bůh natáhl.

Před několika týdny jsem se ráno probudil a Pán ke mně začal mluvit ohledně jednoho člověka, kterého jsem znal jako malého chlapce. Dnes je z něj dospělý muž a ztratil jsem s ním veškerý kontakt. Myslíte, že mi to mohlo zabránit, abych mu sloužil? V žádném případě! Okamžitě jsem sedl k počítači, napsal mu dopis a v něm to, co Bůh mluvil, a co má

ten muž udělat. Amen. Ptal se totiž Boha, s kým se má oženit. Právě to bylo ve vizi, kterou jsem obdržel. Neznám situaci, ale vím, že mám pravdu. Amen. Bůh se totiž nikdy nemylí. Dotazoval se Boha, zda si má vzít určitou ženu, nebo hledat jinou. A Bůh řekl: „Ano, to je má vůle, jdi do toho.“ Poslal jsem mu dopis a je mi úplně jedno, jestli mě má rád, nebo ne, na tom nezáleží. Do toho mi nic není. Mou starostí je pást, být pastýřem dětem mého Otce. Děti mého Otce mají potíže všude. Otec říká: „*Já jsem ten pastýř dobrý.*“ A já jsem spolubratr, přítel dobrého Pastýře. Jsem také dobrý pastýř, ne špatný. Jsem dobrý pastýř, protože ho ze mě udělal dobrý Pastýř.

Rozumíte? Spolupracujeme s Ním. On koná duchovní část a my děláme přirozenou. Amen. To je význam svícnu. Tak funguje svícen, když Bůh a člověk pracují v jednotě. Když Bůh řekne: „Udělej to a to,“ a vy to neuděláte, narušíte fungování celého Božího „stroje.“ Nezhroutlí se jen proto, že On je Bůh a může použít někoho jiného, aby to udělal! Nutno však vědět, že Bůh na nás spoléhá!

Víte, zažil jsem šok. Písmo říká, že Ježíš přišel, dal služebníkům hřivny a tak dále. (Mt 25:15-33) A pak je psáno: „*Tedy dí Král těm, kteříž na pravici jeho budou: Podtež požehnaní Otce mého, dědičně vládněte královstvím, vám připraveným od ustanovení světa.*“ (Mt 25:34). Pak řekl: „Měl jsem hlad a dali jste mi najíst, byl jsem ve vězení...“ (Mt 25:35-36). To slovo ožilo, říkám vám, právě tady mě to zasáhlo! Zahanbilo mě to. Kolik vězení jsem navštívil? Jenom tři nebo čtyři za celý život. „Byl jsem ve vězení a navštívili jste mě.“ Dále se píše: „Kdy jsi byl, Pane, ve vězení? Nikdy jsem nic takového nedělal.“ Pán řekl: „Cožkoli jste učinili tomu nejmenšímu, mně jste učinili.“ (Mt 25:39-40). Víte, kolik zoufalých lidských bytostí je ve vězení? Šel jsem jednou kázat do věznice a byli to ti nejlepší posluchači, jaké jsem kdy měl. Amen! Byli to lidé bez naděje. Bylo to, jako by k nim pronikl paprsek světla. Boží slovo v pomazání, přinášející jim záchytný bod. Přímo tam přijímali ti lidé křest Duchem svatým. Přímo tam přijímali Ježíše. Byli tam vrahové na doživotí, bez naděje na vyjití, a Bůh Všemohoucí se k nim natáhl a vysvobodil je!

Pomysleli jste někdy na to, že domovy důchodců, vězení, nemocnice jsou místa, kvůli kterým vás Bůh má ve městech, kde žijete? Vy jste ve svém městě Kristův lid. Ať jste kdekoli, Bůh chce, abyste sloužili lidem. Kdybychom sloužili lidem, přijímali bychom větší požehnání.

Paste Tělo Kristovo, lidi, paste se navzájem. Nepásli jste Boží stádo. Nemysleli jste na ně. Nepásli jste je. Lidé v Těle Kristově jsou nejdůležitější. Když je někdo nemocný, měli byste si toho všimnout. Měli byste svolat Tělo Kristovo k modlitbám. Mělo by vás to zajímat. Měli byste se starat. Víte, většině z nás je to jedno. A pokud není, nedáváme to najevo. Jsou mezi námi tací, kteří říkají: „Ono je to nezajímá.“ Když mají potíže, říkají: „Nezajímá je to.“ Neví, na koho se obrátit. Já vím, jaké to je, mít trápení, a nemít se kam obrátit, nemít Tělo Kristovo, ke kterému byste se obrátili. Halelujah!

Cítím, že bychom si měli jako lid začít uvědomovat, že jsme součástí pětinasobné služebnosti. Pětinasobná služebnost nemůže sestávat pouze ze služebníků. Služebníci, kteří jsou povoláni do rozličných postavení, jsou povoláni k tomu, aby probouzeli tu služebnost ve vás. Copak tomu nerozumíte? Jsou povoláni proto, aby ve vás povzbuzovali služebnost Kristovu, abyste vy mohli sloužit! Pochybujete o tom? Rád bych vám něco ukázal. Možná jste to nikdy předtím neviděli, ale podívejme se zpět do 4. kapitoly Efezským, od 11. verše. Vraťme se do 11. verše, protože souvisí s dvanáctým. Ef 4:11-12: „*On tedy dal některé jako apoštoly, jiné jako proroky, jiné jako evangelisty, jiné jako pastýře a učitele, pro dokonalou přípravu svatých k dílu služby, k budování Kristova těla, ...*“ (NBK) Je to tak napsáno ve vaší Bibli? Kdo má tedy sloužit? Přečtěte si to ještě jednou a zkuste to dešifrovat. „*...pro dokonalou přípravu svatých k dílu služby...*“ Jsou to svatí, kteří musí sloužit! Je to živé Tělo! Každá částička Těla musí sloužit! Pořád nechápete? Jak by se vám líbilo, kdybyste měli odumřelý palec, se kterým nelze pohnout? Byli byste s tím spokojeni? V tom to právě tkví. Každá jednotlivá část Těla Kristova je služebníkem. Odumřelé nehty, které musím čas od času ostříhat a zahodit, i ty mi slouží. Ano, k tomu, aby prsty mohly pracovat, na nich potřebuji mít tvrdé nehty. Amen. Bůh říká, že jste služebníci nové smlouvy! Jste služebníci Kristovi! Amen!

Bůh chce mít Tělo, které slouží. Tělo, které chodí jako Kristus. Tělo, které mluví jako Kristus. Tělo, které se chová jako Kristus. Tělo, které sytí chudé, které dává chléb lačným. Tělo, které nebude sedět na penězích a dávat je do banky, nebude je tam zadržovat pro svou vlastní bezpečnost, ale vyjde ven. Vaše zabezpečení je v Kristu! Když vyjdete a rozdáte těm, kteří potřebují, a posilníte Tělo tím, co máte, nikdy

nepadnete! Chvála Bohu! Bůh řekl: „...*nebo to činíce, nepadnete nikdy.*” (2.Petr 1:10). Amen! Amen!

Chtěl bych vám něco říct. Lidé, kteří jsou zabezpečení, padnou. Lidé, kteří mají pojistky dost vysoké na to, aby jim pomohly z nouze, lidé, kteří mají v bance nastrádáno dost do důchodu, padnou. Hovořím o této generaci. Mluvím o tomto národě. Mluvím o této době, ve které žijeme. Takové čeká pád! Ti, kdo nepouštěli svůj chléb po vodě, ho ne-naleznou, protože Bůh jim učiní stejně, jako oni učinili Jeho lidu. Amen! Halelujah!

„Kdy jste mě viděli hladového a nenasytili jste mě?“ Od té doby, co jsem byl v Indii, už se mi nemůže stát, že bych nedojedl jídlo a vyhodil zbytky. Rád bych vás tam všechny s sebou vzal. Rád bych vás tam vzal všechny s sebou. Když vidíte, jak tam lidé žijí, promění vás to. Promění vás to, protože si uvědomíte, jak v naší zemi plýtváme. Máme tři velká jídla denně. A když vidíte, co někteří lidé jedí, řeknete si: „Bože, odpusť mi i to, že jsem snědl všechno to, co jsem snědl.“ Amen. Klíčová otázka zní – uvažujete o sobě jako o části člověka-Krista? Jste součástí Krista? Jste Tělo Kristovo?

Vzpomínám na den, na dobu, kdy mě Bůh dovedl na místo, kdy jsem začal chodit po ulicích a cítil se, jako by chodil po ulicích Kristus. On byl ve mně a já v NĚm a šel jsem po ulici. Začal jsem se dívat po lidech a cítil jsem k nim soucit. Dokonce k hříšníkům, dokonce k těm převráceným a zlým. Najednou jste k nim naplněni soucitem, protože chápete, jak se cítí Bůh. Amen. Teď už chápete, proč Bůh poslal svého jednorozeného Syna, aby položil život za lidstvo! Nyní už rozumíte, proč je nezbytné, aby jeden člověk zemřel za druhé. Teď už chápete, proč byste měli položit svůj život, abyste přinesli život tomu či onomu. Od té chvíle svůj život pokládáte za nic. Halelujah! Chválím tě, Bože.

Děkuji Bohu za den, kdy mi dal ženu. Bůh mi dal manželku, ženu, jakou jsem nikde neviděl. O takové jsem mohl jenom snít. Ta žena má tři děti, tři děti a bydlíme v maličkém domku. Bůh nám dal domek a někdo přišel a začal ten dům soudně vymáhat. Začal ho soudně vymáhat. Šel jsem za ní a povídám: „Víš, Bůh ve svém Slově říká: soudí-li se s tebou tvůj bratr a vezme tě k soudu, dej mu svůj kabát i košili.“ Ona na to: „Amen.“ Dali jsme tomu člověku dům. Víte, měli jsme takové malé auto. A tak nás pět, tři děti a my, všechno naše pozemské vlastnictví sbalené na střeše auta, najednou jedeme ulicí neznámo kam, protože jsme přišli

o dům. Hádejte, co na mně ten bratr vymáhal? Všechny desátky, které mi dal za posledních sedm let! Všechny desátky, které dal. Měl velice dobré zaměstnání. Dával nám desátky. Udržoval nás na cestě. Jezdili jsme na motorce, a tak jsme sloužili. Cestovali jsme přes kopce a údolí, zakládali sbory a on přijímal požehnání, protože nám dával desátky. A když se s námi rozkmotřil, vymáhal na nás dům a desátky. Přišli jsme ke svému právníkovi: „Za co tedy tomu člověku dlužíme?“ Byl to dlouhý seznam všech peněz, které mi dal jako desátky a dary. Povídám: „Ne.“ Právník řekl: „Nebudete se o to soudit?“ A já na to: „Ne, když chce dům, má ho mít.“ Amen. A žena řekla: „Ano.“ Halelujah! To jsem ještě nikdy neviděl. Víte, většině manželek byste tohle prostě nemohli udělat. Museli byste se soudit. Amen. Ale Slovo Boží tak mocně pracovalo v našich životech. Bůh si nás prozkoušel. Bůh si nás prozkoušel. Když šla po ulici, plakala. Ale skrývala to, nechtěla, abych viděl, jak pláče. Zalezla si do koutku a plakala. A Bůh jí řekl: „Dám ti desetinásobek toho, oč jsi dnes přišla.“ A říkám vám, pořád to tam na Jamajce máme. Čeká to tam na vás, až se přijedete podívat. Máme tam veliký sbor. Těch osm akrů půdy tam pořád leží. Ten dům tam pořád je. I když ho lidé vyrabovali, moji synové ho začali znovu budovat. Jednou tam ten dům ještě budeme mít. Pět tisíc čtverečných stop domu, úplně jiného, než jsme měli předtím. Ale Bůh je věrný, Bůh je věrný.

Bratře! Sestro! Jak rád bych vám předal, jak vnímám pastýřskou služebnost. Je to „racham“. Jsou to střeva milosrdenství! Halelujah! To, že jim chcete pomoci. Chcete se sklonit a umýt jim nohy. Nechcete je vyždímat. Nestaráte se o jejich kapsy. Chcete jim umýt nohy. Chcete to udělat, protože chcete vidět živý Boží lid. Amen! Chcete, aby žili. Halelujah! Nemůže vás zranit nic, co udělají. Nic, co udělají, vás nezraní. Slyšíte mě? A mohou vám udělat. Myslím to vážně, jsou schopni vás úplně vyřídit. Zjistil jsem, že ďábel, když má možnost použít jednoho křesťana k tomu, aby vás zranil, použije ho raději než deset hříšníků, kteří by vám mohli ublížit. Chápete? Když si totiž křesťan nedá pozor, ďábel ho použije. Rozumíte? Proto Petr mluví o ženách, které chodí dům od domu a roznášejí klevety. To znamená, že ženy mají chodit dům od domu a přinášet Ježíše. Chápete? Mají přinášet Krista, ne klevety. Je to tak smutné. Viděli jsme lidi, kteří vyšli jako misionáři, ale přinesli víc zkázy než vysvobození! Skutečně. Takové to „někdo říkal, že někdo řekl, že ...“ A už povídáte příběhy o všem, co se děje po celých Spojených státech všem

bratrům. A než jste u konce, ženy ve shromáždění všechny ty historky překroutí! Tak to chodí.

Střeva milosrdenství. To je slovo Písma, víte? Ano, poslechněte si toto Slovo: „*Jakož se slitovává otec nad dětmi, tak se slitovává Hospodin nad těmi, kteříž se ho bojí.*“ (Žalm 103:13) Víte, že napsali novou Biblii a namísto „jakož se slitovává otec“ tam dali „jakož se slitovává matka“? Jaký je rozdíl mezi otcovským a mateřským slitováním? Je to o tom, že Bůh ve své síle se slitovává nad svými dětmi. A je tam užito slovo „racham“, protože muž nemá lůno a racham znamená lůno. Bůh použil slovo „racham“, aby správně vyjádřil slitování, které má se svými dětmi. Bůh pastýř.

Vysvětlím vám, jak to Bůh dělal. Z Egypta vyšly asi tři miliony lidu Izraele. A Bůh je všechny uzdravil. Nikdo nebyl nachlazený. Nikdo neměl kašel. Žádná bolavá hlava! Bůh je všechny uzdravil! Jaký je to Bůh! Viděli jste někdy ženu, jak tlačí po ulici kočárek a narovnává boudičku, tak aby na dítě nepálilo slunce? Bůh jim stínil oblakem. Jakou to asi muselo budit bázeň mezi národy, když viděli, jak tam pochoduje zástup s obrovským oblakem nad hlavami. Víte, že by na té poušti nepřežili ani půl hodiny? Byl někdo z vás už někdy na poušti? Jeden člověk byl v Kalifornii na poušti Mojave a stopoval. Nikdo mu nezastavil, a našli ho mrtvého. Těch 45° C sálajících přímo ze země by vás tam úplně vysušilo. Není to žádná legrace. Poušť není místo pro člověka. A izraelský lid tam putoval s malými dětmi. Se zvířaty. Krávy a kozy by to horko normálně nevydržely, a přesto je Bůh zachoval na poušti čtyřicet let. Ve dne, říká Bible, měli nad hlavami oblak a v noci ohnivý sloup (Exodus 13:21). Píše se to v Biblii? Tak co myslíte? Halelujah! Bylo to světlo. Nebyl to oheň. Nebyl to oheň, bylo to světlo. Bylo to jasné světlo, které přikrývalo celý národ. Osvěcovalo celou poušť. Dávalo jim světlo v noci i ve dne. Halelujah! Jak je Bůh úžasný, jak je úžasný!

Ten stejný Bůh je Bohem, který ti říká: „Já jsem tvůj pastýř.“ Amen. Ten stejný Bůh na tebe ukazuje a říká: „Protože jsem tvůj pastýř, ty máš být pastýřem mému lidu. Protože Já to činím pro tebe, ty tak máš činit jim. Protože Já mám *racham* pro tebe, ty máš mít *racham* k nim!“ Amen! Ano, láskyplný Hospodine, milosrdný Bože. Smiluj se, Ježíši! Smiluj se! Víte, slyšel jsem křesťany, jak říkají: „Měli by ho zabít. Vy jim chcete dát milost?“ Bůh řekl: „...*Milosrdenství však nad soudem vítězí.*“ (Jakub 2:13 – NBK) Kdybyste se ocitli před soudem, chtěli byste spravedlnost,

nebo milost? „Soudce, nedávej mi podle spravedlnosti, protože spravedlivý rozsudek znamená mou smrt!“ Amen. „Potřebuji milost, potřebuji milosrdenství, slitování Hospodinovo!“ Amen. Pokaždé, když žalmista zpívá o milosrdenství, nacházíme slovo „racham“.² Milosrdenství Hospodinovo. Chápete? A všechno to souvisí se ženou a jejím lůnem, s dítětem, které nosí. Písmo praví: „*I zdaliž se může zapomenouti žena nad nemlůvňátkem svým, aby se neslitovala nad plodem života svého? A byť se pak ony zapomněly, já však nezapomenu na tě.*“ (Iz 49:15) Boží slovo říká: „Může zapomenout, ale Já, Bůh, na tebe nezapomenu.“ To znamená, že Otcova láska přesahuje dokonce lásku mateřskou. Halelujah! Sláva Bohu! Halelujah!

Nedostává se mezi námi služebnosti. Nemyslíme jeden na druhého, tak jak bychom měli. Nemáme střeva milosrdenství, tak jak bychom měli mít. Víte, že proto nám Bůh neřekl některé věci, které bychom měli vědět? Běžte dnes spát s tou milostí ve svém srdci. Řekněte: „Pane Bože, odpusť mi nedostatek milosrdenství a lásky, protože Ty jsi byl ke mně milostivý. Tys mi byl milujícím Otcem. Nejednal jsi se mnou na základě spravedlnosti, jak jsem si zasloužil, ale místo spravedlnosti jsi mi dal milost. Když jsem udělal chybu, když jsem měl zemřít, dal jsi mi život. Bože můj, dej mi teď tu stejnou milost, stejnou lásku k Tvému lidu!“ Amen.

Víte, máme ve zvyku vydávat velmi kruté soudy. Podílíme se na tom, čemu se říká kolektivní vina. Díváme se na televizi, čteme noviny nebo slyšíme, že někdo něco spáchal. A řekneme: „Měli by ho chytit a naložit s ním tak a tak.“ Říkáme si to tak ve svém srdci a chybí nám milosrdenství. Dokážete si dnes večer představit lidi, kteří se vydali homosexuálním aktivitám a chytili se do pastí svého hříchu? Umíte si představit, jaká je to beznaděj, mít AIDS? Pro vaše tělo je to rozsudek smrti. Nedá se toho žádným způsobem zbavit. Jaká beznaděj! Bože, smiluj se nad nimi! Jsou to lidské bytosti v naprosto zoufalé, beznadějně situaci. Bože můj všemocný, pomoz nám, ať nás to aspoň napadne, abychom se za ně někdy modlili.. Amen. Ne proto, že bychom byli tak dobří, nejsme tam, kde jsou oni! Nebo myslíte, že ano? Mnozí z nás toho mají na svědomí dost na to, aby byli tam, kde jsou oni, ale Boží milost to nedopustila. Halelujah! Ano, pánové! Kdyby se mnou Bůh jednal na základě spravedlnosti, dnes bych tu před vámi nestál. Kdyby mi Bůh dal

² Hebrejské slovo „racham“ znamená „milosrdenství, lůno, slitování, něžná láska“.

spravedlnost, nestál bych tady. Pane, Bože, milostivý Otče, pomoz nám, abychom měli milosrdenství, aby to milosrdenství mohlo dosáhnout ke Tvým dětem. Halelujah!

Víte, co mě tady dnes večer zaujalo, když jsme četli 10. kapitulu Jana? V 16. verši říká: „*A mámť i jiné ovce, kteréž nejsou z tohoto ovčince.*“ Přemýšleli jste někdy nad tím, že někdo právě teď, nějaký homosexuál, můžete si myslet: nějaká lesba, někdo v baru nebo někdo zlý ve vězení, nějaký vrah, který právě někoho vraždí, je jednou z těch ovcí, o kterých se tu mluví? Nejsou z tohoto ovčince. Měli byste pokleknout a říct: „Pane Bože, přiveď je, přiveď je domů, můj Bože. Vysvobod' je, Pane Ježíši, od našeho nepřítele, nepřítele našich duší, který je tam dole má, vysvobod' je, Pane Bože, a přiveď je!“ Víte, co se pak stane? Bůh vám začne věřit. Když se vaše srdce začne obracet k Bohu v milosrdenství a slitování, Bůh vám začne věřit. Řekne: „Dobře, tamhleten maličký umírá, má hlad, je na cestě do pekla, pojd', chci, aby ses s ním setkal.“ Amen! Bůh vám začne přivádět lidi, abyste jim učinili stejně, jako Kristus učinil vám. Halelujah! Halelujah! Jak často se nám nedostávalo milosrdenství? Jak často se nám nedostávalo Boží lásky? Kolikrát jsme ji zasunuli a raději vyjádřili naše vlastní lidské pocity? Kolikrát nás sobecky ani nenapadlo, abychom se rozdělili o chléb nebo se modlili za druhé? Uvažujeme o lidech z jiné církve, jako by patřili k jinému národu. Amen.

Teď vám otevřu oči. Otevřu vám oči, abyste něco uviděli. Kdybyste měli bratra, který by přišel o ruku nebo o nohu nebo oslepl či ohluchl, zůstal by ještě vaším bratrem? Církve a lidé, kteří mají spasení, ale žijí tady nebo tam v nějakém stínu temnoty, zůstávají stále našimi bratry, ale jsou zmrzačení. Někteří jsou zmrzačení učením. Někteří jsou zmrzačení záměrně. Jsou na tom nejlíp, jak jen mohou. Amen. Ve stavu, v jakém jsou, jsou na tom nejlíp, jak mohou. Jsou na tom nejlíp, jak mohou být, protože byli tak vzdálení a našli milost. Někteří jsou kulhaví a chromí, ochrnutí. Halelujah! Musíme pamatovat na to, abychom se za ně někdy modlili a měli s nimi slitování, protože Bůh volá lidi, aby zachraňovali lidi. Bůh povolává lid, který vysvobodí svět! Slyšíte mě? Nepovolává další církev složenou z lidí, kteří říkají: „Jsme lepší než vy, my jsme to zvládli a jsme děti království, vy ne!“ NIKOLIV! Bůh povolává lid, aby spasil lidi. Lid, který zachrání celou církev! Slyšíte mě? Pán řekl: „Ale pro vyvolené, jinak by nebyl spasen žádný člověk.“ (Mat 24:22). Slyšíte mě, bratři? Ale kvůli vám. Dovolují si vás nazvat vyvolenými, protože

jimi máte být. Amen! „Ale pro vyvolené,“ říká Bůh, „jinak by nebyl spasen žádný člověk.“ To znamená, že na svět přichází taková zkáza, že pokud nepovstanou lidé, kteří se přidrží Boží moci, nebude na zemi žádné vysvobození! Slyšíte mě? Díky, Ježíši! Amen!

Svět napáchal před Boží tváří dost zla na to, aby se Bůh mohl k němu obrátit zády. Písmo říká, že v posledních dnech má přijít Eliáš, aby, až Pán přijde, neranil zemi prokletím. (Mal 4:5-6) Slyšíte mě? To je lid Eliáše! Už nejde o Eliáše – jednotlivce! Je to lid Eliáše, o kterém Bůh praví, že má přijít! A když ti lidé nepřijdou, země bude raněna prokletím! Viděli jsme to prokletí! Prokletí násilí! Lidé vyrobili příšery, aby jimi ničili a zabíjeli lidstvo! Nahlédněte do 9. kapitoly Zjevení a uvidíte válečné zbraně. Některé jako štíry, létající štíry, z jejichž úst vycházela síra a z ocasů jim šlehala síra. Co myslíte, že to je? Přizneme se sem nějaké zvíře? Jsou to tanky a všechna ta válečná výstroj, kterou mají, a pomocí níž ničí lidstvo. A Bůh říká, že ten lid bude mít moc od Boha a Boží slovo, kterými tyto věci zastaví. Zastaví ty tanky. Zarazí tu d'ábelskou výstroj. Skutečně! Chvála buď Bohu. Amen.

Chci, abyste věděli, že nás Bůh povolává ke službě pastýře. Služebnost pastýře tu není pro jednoho člověka. Je pro každého. Velmi důležitou roli v této služebnosti zaujímají ženy. Bez vás by církve neexistovala. Slyšíte mě? Písmo říká, že bez ženy není církve – 1. Korintským 11. kapitola. Evangelium Ježíše Krista není bez ženy. Musí to být ženy, které jsou statečné, ženy silné ve svých předsevzetích, ženy, které půjdou do temných míst a zachrání lidi. Do míst, kam muži jít nemohou, protože muži by neposlouchali. Žena na sobě nese zodpovědnost, protože Písmo o ženě říká, že je typem církve. Stejně jako církve Kristu, tak je žena církvi. Rozumíte?

Na závěr mi Pán připomíná jednu věc. V Jobovi 2:4 čteme: „*A odpovídaje Satan Hospodinu, řekl: Kůži za kůži, a všechno, což má člověk, dá za sebe samého.*“ Satan počítá s tím, že budeme sobečtí. Čeká, že se budeme bát, když budou naše životy v ohrožení. Slyšíte mě? Ale když se podíváte do Zjevení, tak Pán tu říká, že přijde lid, kterému nebude na životě záležet. Amen! Další oddíl z Písma, z epištol, nám říká, že člověk zůstává po celý svůj život v otroctví kvůli strachu ze smrti. (Žd 2:15) Amen. Když se nebojíte zemřít, má d'ábel problém. Ztrácí nad vámi moc. Proto chce, abyste se začali bát, abyste udělali určité věci. Není to tak? Drží vás na mušce: „Když to a to neuděláš, zabiju tě!“ Řekněte mu:

„I kdybys mě zabil, stejně to neudělám.“ Pravda je taková: Bůh je ten, kdo drží v rukou váš život. Ne ten, kdo na vás míří pistolí.

Řeknu vám pistolnickou historku. Na Jamajce se řeší spousta konfliktů zbraněmi. Můj syn byl dobrým přítelem kazatele a jeho ženy. Jednou u nich rozkopli dveře muži se zbraněmi v rukou a vtrhli dovnitř se slovy: „Přišli jsme vás zastřelit.“ Měli brokovnice. Žena zaslechla z kuchyně tu vřavu, vběhla do obývacího pokoje a uviděla, že mají na mušce jejího muže. Řekla: „Vypadněte odsud, všichni!“ Ten chlápek obrátil brokovnici proti ní a vypálil z obou hlavních. Zasáhl ji přímo do hrudi. Srazilo ji to k zemi, ona se však zvedla a zopakovala: „Vypadněte!“ V tu chvíli zpanikařili. Odhodili zbraně a prchali. Běželi pryč a ječeli strachy. Když se na ni podívali, byla celá posetá malými tečkami. Manžel z toho byl v šoku. Myslel, že je po ní. Popadl ji, naložil do auta a hnul se do nemocnice. Když tam dorazili, doktor se ptá: „Proč jste sem vlastně přišli?“ Vylíčil mu, co se přihodilo. Doktor řekl: „Dobře, ale ona nemá ani škrábnutí. Jen drobné stopy po brocích po celém těle.“ Boží zázrak! Boží zázrak – slyšíte mě?

Neměli bychom se bát zbraní. Neměli bychom se bát člověka. Bůh má v rukou váš život. Nikdo vám nemůže vzít život, dokud k tomu Bůh neřekne ano. Slyšíte? Ta zbraň prostě nevystřelí nebo se stane něčím jiným. Všemohoucí Bůh nám tu něco sděluje. Satan věří tomu, že se bojíme a že se třeseme o své životy. A kvůli strachu ze smrti nás má v hrsti. Boží pastýři, budete se muset ďáblu postavit tváří v tvář, ale Bůh nám dal dost moci na to, abychom ho přemohli. Řekl: „*Dána jest mi všelická moc na nebi i na zemi,*“ a také řekl: „Jděte a kažte evangelium.“ (Mat 18:18-19). Kažte evangelium! Nebojte se kázat evangelium. Už příliš dlouho jsme se drželi zpátky! Kažme evangelium všemu stvoření! Halelujah!

Vzpomínám si, že jsem kázal něco podobného shromáždění na Jamajce: „Kažte evangelium všemu stvoření.“ Jeden muž tam šel se svým oslem a osel padl na zem. Obrátil oči v sloup, byl v posledním tažení. Ten muž, bratr, k němu přiběhl. Víte, tenkrát se neslušelo, aby se někdo modlil s kloboukem na hlavě, tak smekl a vložil ruce na osla. „Ve jménu Ježíše!“ Osel vstal a šel dál. Kažte evangelium. Říkal mi, že kázal evangelium svým oslům a zvířatům, protože se prý pak k němu chovali jinak. Dříve by jim nadával, a dnes jeho oslové vědí, že už jim nenadává,

a chovají se jinak. Každé evangelium všemu stvoření. Boží stvoření zná Boží hlas. Bůh vám požehnej ve jménu Pána Ježíše!